

а най-много съ прѣстиети; говориа съ устата, дишамъ съ устата и съ носътъ, хода съ нозѣтъ, работа съ ръцѣтъ, жвакамъ съ зѣбити, смиламъ храната съ водѣницата. Всякоя една частъ отъ тѣлото ми, която върти нѣшто, казова се *орѣдие* или *сѣчиwo*.

4. Всякото тѣло на човѣкътъ е сглобено отъ много орѣдиа, които му са потрѣбни, и затова то цѣло се нарича *орѣдно*, защото е сглобено отъ много орѣдиа, и всякоя отъ тия орѣдиа си върши по едно нѣшто, а всички заедно праветь човѣкътъ да живѣе.*)

5. Който човѣкъ нѣма нѣкоя орѣдие или нѣкоя отъ орѣдиата му е покварено, той живѣе тегловенъ животъ. Съ тегло живѣе *слабний* човѣкъ, който си е изгубилъ зрѣние то; тежко и горко е и на *нѣмий*, който не може да си искаже съ думи, што мисли и што иска; за жаление е и *хромий*, който не може да ходи или да работи съ ръцѣ.**)

6. Нѣ има и оште по-важни орѣдиа въ тѣлото на човѣкътъ, безъ които той никакъ не може да живѣе. Тия важни орѣдиа са скрити въ човѣческото тѣло и се наричатъ *внѣтрѣшни*, за разлика на внѣкашните, сир. на она, што се видатъ отъ вънъ.

1. Отъ всичкити петъ орѣдиа на човѣкътъ. Очити са направени подъ челото въ особни *вдѣлбнатинки*. Ми видимъ само внѣкашната частъ на тѣлото.

2. Въ срѣдата на око то видимъ *зѣница*; около зѣницата се намира зѣначний кръгъ, който на човѣкъ бива чьренъ, сивъ и пр. Около зѣначний кръгъ стоеть бѣлиняти, които не са яко валчести; а по кѣтове ти на око то има чьрвеникава *влага*. Око то се захлупова съ два *клепача*. Долний клепачъ не играе; а горний често се вдига и спушта, *клепе*. На крайтъ на клепачити са *клепки ти*; надъ очити има *сѣжди*.

Уши, и очи, имами *по двѣ*. Ми видимъ само внѣкашната частъ на ухото, а внѣтрѣшната му е скрита въ главата. Кога

*) Виж въ сборникътъ басня: „Орѣдиа на човѣческото тѣло“

**) Виж въ сборникътъ басня: „Богатство.“